

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

AÑO XIII

PREUS DE SUSCRIPCIO

Rens, un mes.

n províncies trimestre.

Extranger i Ultramar. Prensa de les seves, envio i

Anuells, à preus convencionals.

Prensa

350.

Reus Dimarts 25 de Janer de 1898

Núm. 8.458

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari y en les principals

libreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallofri, carrer Juncara, 6.

No's retornen los originals encara que no's publicquin.

Farmacia Serra La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT
Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTÍAS DELS ULLS

L'oculista de Tarragona D. J. MIRO accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Mouterols.

Los demés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 a 12 del matí y de 3 a 5 de la tarde.

ACADEMIA DE TALL

para Senyoras y Senyoretas

baix lai advocació de Nostra Senyora del Carme

DIREGIDA PER LAS

SRTAS. ANDREU Germanas

Carrer de la Mar, 30-2-Reus.

Las Directoras d'aquesta Academia tenen lo gust de participar á las familias que desde l'2 de Janer del corrent any, queda de nos obert lo curs de TALL. CONFECIO y MONTURA de tota classe de prendas de vestir, tant en roba blanca com de color, ab l'esmero y pulcritut que tenen acreditats.

Ensenyansa perfecta y ràpida y al alcana de las intel·ligencies mes limitadas, gracias á lo senzilles de nestr sistema.

Tos

Desapareix ràpidament usant lo

Tos

XEROP SERRA

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA.

Tos

Oberta tota la nit.

SE TROBAN EN VENTA

Lo Cirurjá Dentista

DOCTOR JORDAN

participa á sos numerosos clients y al públic en general haver trasladat son "Gabinet Odontològich" á la mateixa Plassa de Prim, 2, principal, al costat del Gran Cafè de Paris (casa Suqué). Consulta gratis pera ls pobres que acreditin serho.

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carril, Figueres, (Girona)

Barbis y estacas en venta, per milions.—Prens reduïts y autenticitat garantizada.—Cinc milions d'estacas, y un millo de barbata.

En el seu taller s'ofereixen també

SECCIÓ DOCTRINAL

L'any nou

Si malament va acabar aquest any passat tant per las industrias com per l'agricultura, tant ó més malament se'ns ha presentat enguany en los pochs dias que fa que va pel món, sobre tot per Catalunya, que

les consecuencias de la guerra de Cuba, puig tenia allí bons mercats; perduts aquests y perduda la fé en aquests governs tan trapassades, que tot lo temps que tenen l'emplean en fabricar mentidas per donarles al país, no veient encara com se pugui acabar aquesta guerra, no han tingut altre remedey que anar despedint los treballadors fins que hi ha fàbricas que avuy casi no hi treballa ningú, cosa que no es pot més si deixa

que la guerra d'Espanya que es deixa.

En pochs dias la suspensió de pagos de la Compania dels ferro-carrils de T. B. F. que ha alarmaç y causat bastant de pà ix a s'tenedors d'aquests valors, encara que n'hi ha que fossi custrer ó cinch anys què no cobrin; lo paro en tot de la gran fàbrica de calçat de Gracia de D. A. C. abont cents obrers guanyaven la subsistència per altres tentes familiars; nous embarchs de minyons a Cuba, las inundacions d'aquests dies, que s'tradueixen en perjudicis grans, y a lò dels Estats Units d'offer dos crusers al representant del govern centralista a Cuba, y a lò altre dels ministres nort-americans que van recordar de que sobre l'última fets, no hi havia llocó a intervindrer a Cuba; de manera, que això voldrà dir, que tenen barcos disponibles per llençarlos a les casi-pacificades, al dia què la dónigai la gana, y de intervindrerhi també al dia que la amics dels castellans vulguin, donchs desde l'principi de la guerra s'ha vist que la gobern castellans y la gobern nort-americans han estat a partir un pinyó fins lo dia que s'rebentrà tot.

Allavoras potser que la castellans treguin dels arsenals moltes carretades de llenya y molts més quintals de ferro y altres metalls que tenen per allí, y que ab noms d'acorassats «Pelayo», «Vizcaya» y altres noms retumbants los fassin navegar, no per la mar, com fan las altres nacions, perque aquelles feras que pintan en aquells draps, no saben de nadar, y per això aquests acorassats navegan no més que en las columnas dels diaris rotatius madrileños, unich puesto que poden navegar, segons ens ha demostrat l'esperiencia de part d'anys ensa.

Tal es lo cuadro que se presenta en los principis d'aquest any nou, y això que encara podríam citar moltes fàbricas que treballan en més ó en menos capitals, que no mes treballan una setmana per altra, y altres que no mes dos ó tres dias cada setmana, pero en tendencia a despedir gent; puig per de prompte no hi ha abont poguer vendre ls géneros, la fabricació va redubintse, y la maquinaria sent un capital-mort, això de buscar mercats al extranger hi ha molta fenya; ab lo govern centralista no s'hi pot comptar ab res, la esperança dels mercats a Cuba l'hém perdut, per més que algun diari digui que n'hi ha de b6, la guerra no s'acaba, ó del contrari no hi tornarián a embarcar soldats, y encare que s'acabés crech que la majoria dels fabricants pensan que aquells mercats, per ellis ja no seran may més mercats, ho serán si, pero pels Estats Units.

Alguna que altra industria que no hi hagi allí hi podrán tenir colació los seus géneros, pero del que s'fabriqu als Estats Units ja s'cuidaran de portarhi tant com ne necessitarán, donchs no s'quedarán curts per cobrarse tot lo que han fet pels partidaris del astut.

Las industries ceràmiques iau floreixents temps en darrera quedan ab una baixa de preus espantosa, y emplassades com moltas altres que s'troben dins d'un carrer que no passa, no trobant lo cálcul del fabricant una sortida per poder millorar la situació; lo ram d'alfarería es principalment lo que està sofrint més les

consecuencias de la guerra de Cuba, puig tenia allí bons mercats; perduts aquests y perduda la fé en aquests governs tan trapassades, que tot lo temps que tenen l'emplean en fabricar mentidas per donarles al país, no veient encara com se pugui acabar aquesta guerra, no han tingut altre remedey que anar despedint los treballadors fins que hi ha fàbricas que avuy casi no hi treballa ningú, cosa que no es pot més si deixa

que la guerra d'Espanya que es deixa.

La exportació de les indústries ceràmiques als mercats de Cuba y Puerto Rico era en aquells últims anys de deu milions de pessetes, sent de les províncies catalanes d'ahont sortia la major part d' aquests gèneros, y per lo tant ja 's pot considerar les moltes famílies que s' ocupaven en aquestes indústries, y que han quedat à la miseria.

No tenint punts fixos, totes les indústries bambolejan, y ab això la inquietut en las familias que han de viure del treball, es gran en los pobles fabrils y barriadas obreras de Catalunya hi ha un malestar com si fossim á la vigilia d' una gran catástrofe; lo retorn dels vitjants de Sabadell, segons notícias, á pessar dels bonichs mostruaris que han presentat per la pròxima temporada, tampoch han fet las notas que 's pensavan; tot denota la gran crissis que estém atravessant y si aquest any no 's posa de més bon humor, serà fàcil que s' acabi tan malament com aquest qu' hem passat. No falta algun diari comercial que passa plassa de sabi, que digui que 'ls balansos d' aquest any son bons y que 's repartiran bons dividendos; no 's comprén que una publicació seria y de bastanta circulació vulgu fer veure al país y els extragers lo que tothom sab que lo que diu es una verdadera mentida; referintse á la immensa majoria dels fabricants del Estat espanyol, per això també podria ser que 's referís á aquell subjecte que aquest diari hi té tanta intimitat, segons diuhen, lo caritatiu marqués de las Embarcadas, y ab aquella altra casa d' un poch més amunt de B-tlhem que també diuhen que n' hi té molta, aquests sí que poden repartir bons dividendos perque alló dels empréstits, y del general petit, y la guerra per la guerra fins á la última pesseta, los hi ha anat molt bé; això de la autonomía de Cuba sense encare estar en marxa se 'ls hi ha entravessat á la gola com un óz, pero que de totes maneras poden dir: «nosaltres ja hem fet lo nostre negoci y 'l país que 's rebent». Aquests encare atacan la autonomía y fan lo ploricó dihent que en las facultats aranzelarias que donan al govern cubá, los seus barcos desapareixerán del mar per falta de carga preferint aquests de totes maneras la guerra á la pau fins la última pesseta per arreplegarla ells.

... que distasdeste' sop sib el I. LLEVAT. o 11264

ARTS Y LLETRAS

ABIS Y LLEHAS

Poesia fresca i xamossa, impregnada de la flaire de la naturalesa, es la que 'ns ofereix el llibre den Masó. El seu esperit es un dels que de debò frueixen intima i voluptuosament en la contemplació i exploració

Aplech de treballs regionalistas

*llegit per lo president de la Lliga de Catalunya, don Pere Al-
dament en l'ocasió inaugural d'aquest curs.*

semanas? Pera embarcarne 220.000 y que uns quants negres fuetejats, uns quants metjes y apotecaris y senyorets de la Habana convertits en caps de partida y tres microbis tropicals n' heguin la entrega?

No 'ns hi semblém de rés los catalanistas als homes de partit y als esbojarrats que 'ls segueixen perque una idea de no-res la saben estiragassar fins á ferne un discurs parlamentari. Nosaltres pesém y mesurém, calculem lo que val un tros de terra y las vidas que costa; observém qui son los que fan sortir lo lleó y perque 'l treuen de la gábia; mirém si 'ls més interes-sats son los que donan l'exemple del sacrifici, las con-secuencias que l'esfors sobrehumá que 's fa avuy por-tará á las generacions que pujan y á las que tenen de venir després; la rahó dels uns y dels altres; si 's ha castigat ó 's té pensament de castigar als que han pro-mogut la actual catàstrofe é sí 's 'é la idea de deixar-los tranquil·s fomentant novas ambicions y novas inep-tituds y encare nous robos; las responsabilitats y 'ls guanys que tocan á cada regió d'Espanya. Y després

de tots aquests càculs dihem lo que dihem, que no-saltres darém la segona pesseta si 'ls que més hi tenen interés donan la primera, y que la segona gota de sanch la darém quan ells n' hajen ja donat una palangana. La darrera pesseta may: prous pobres de Castella venen á Barcelona á demanar caritat: prous n' hi

d' aquella; el seu cor es dels que són senten plenament envabits i sadollets i n' experimenten un goig obriegador. Aquet goig, refinat i fa an en Massó li excisa 'l pensament i li succeix 'ls nirvis; li promou emocions dedicades i exquisides, i dona vigor, fortificant-la, à la seva sensibilitat.

Son realment sensacions, i sensacions intenses, lo que de la Natura, 'n Massó reb. Ensemps que delitosamente li refresquen l' esperit, elles li produbeixen una nena de volupiat sensual, que li dupliquen l'enamorament que sentien vers aquella; pero com que aqueixa estimació en ell es molt profonda, en els instants en que la seva anima 's concentra i compenetra am la naturalesa arriba á una especie d' extasi fervorós, ó de devoció mística, que es purament adoradora en lloc d' admiradora, la qual fa que 'n Massó, professi inconscientment la religió de la naturalesa, bé que aquesta no se li revela 'n forma iluminada ó en decadentista comunió interior. Aquet plaer *emotivament* sensual vo- utilisant-se en la mísica devoció a la naturalesa, d' ell al meu entendre, es la causa originaria del senti- ment divagador que ell reflecta i que vé á constituir la onica de la seva personalitat poética.

De molt de temps, crec, apava 'n Massó covant i
germinant, manifestant-lo a estones, aqueix esponçani
naturisme, fill del seu *misticisme* i *sensualisme* del te-
rrer, el que per altre banda, es la resolució literaria
de lo que, en el seu aspecte extern, es troba de sub-
jectiu en la naturalesa; no arribant-li, emperò, mai a
conar una significació exagerada i absolutament sim-
bòlica, com fan els decandents simbolistes. Però en
Massó es, un dels poetes d' aquí mes francament i sin-
erament naturalista.

La seua poesia, que té molta frescura, produueix d'ordinari emocions flaires, exquisides y delicades. No ciaparen. Guarden un xic d'analogia am la poesia d'estrivola dets poetes inglesos, sumament conmoguda, i que troba en la naturalesa aspectes pintorescos i elitosos. En Massó no es per tant, un poeta intens y extens; sino un poeta que s'emociona finament i lleument. Iés encara que tot es un pintor refinat, que excelleix moltissim en les descripcions, trevallat per un fondo sentiment de lo que pinta; i es també un pintor d'estilista que copia fidelment, pero no servil, i que marca

lo que reproduceix l' imprompta del seu esperit, impressionant-li alhora una gran halé de vida. El conjunt els seus detalls, mal exagerat, es sempre artístic, en ell. En vers la reproducció d' aquets a cops, no amb freqüència, se li fa, a despit de la selecció que opera i el bon gust que posseheix, recarregada i enutjosa en les composicions poétiques, momificant i ofegant la uresa en l'emoció generatiu, lo qual dona alesores a les seves poesies una mica d' artifici. En canvi en la seva prosa, que es de la millor que aquí es fa i allà on mes espansiu jo 'l trobo, l' efloscència de detalls resulta mes espontània i lliure, respirant més vitalitat artística i efectiva.

an aquí pera llensarla per donar gust á quatre salvatges. Y en quant á la darrera gots de sanch—per més que no tingués de servir de res á la patria, porque enara 'ns ne quedaría una xicra quan ja hauríam llenat lo darrer badall—no la volém tampoch nosaltres ni que la llensi cap soldat forsat. Que la llensin aquestas aristelas que rodan per las redaccions y pel Parlament: per Cassinos y Jochs de Pileta. Que la llensin als, que no la tenen de persona.

L'esfors que s'ha fet hauria bastat per regenerar les regions d'Espanya que encara conservan un xic d'energia. Ab los diners llensats: ab las forsas perdudes passejant fusells y municions per los boscos y garrotxes de Cuba; ab los cavalls extenuats de fam y set y cansament y morts de balas enemigas, s'hauria pogut obrir la crosta d'Espanya per cent indrets; per aquells cent canals hi haguera pogut circular tranquil·lament l'aygua que, enllot de regar la terra, ara corre desbojarrada Ebro y Guadalquivir y Tajo y Duero avall; haurian pogut instal·lar molins y fàbricas per tot el reu que haurian convertit en jornalers de deu rals los que ara ho son de quatre; no s'hauria d'obrir seguidament lo port de Barcelona als sereals del Mar Negre per la por de veure morir de gana a ragions essencialment bladeras, y s'hauria aturat aquesta espantosa immigració a la Argentina y al Alger y a las ciutats industrials de Catalunya.

S' hauria fet aixó y no hauríam vist tants héroes
initiats, y consegüentiment no s' haurían creat tants
bons. Duas ventaja's en lloc d' una. Y tres y quatre,
tant ho anavam á apurar.

¿Qué es la Espanya d' avuy covada á la escalforeta
el absolutisme parlamentari? La mort el camp. Una

La forma rítmica de les seves poesies, que se li ha d'elabrar coralment, es esteticament espolida am saviese; els seus versos tenen armonia y cadencia, encaixa que no siguin, sovint, tant flonjos com, en graça a la frescor de la seva poesia, haurien d'esse. La rima, en la que hi ha tingut molt compte, es perfecte, podent servir de classic model á la que empleia la generalitat e Catalunya. En Massó está distanciadament separat de la poesia jochfloralesca. El seu domini del lenguaje, el seus grans recursos d'espressió catalana, el priven, mes del seu gust depurat d'entrar en los locs comuns d'aquella. Pero en lo que amb esplendidesa deixa traslluir el seu talent d'artista, es en l'uniat que entre la forma rítmica i l'idea emocional del tema sab estableir, les quals apareixen tan intimament germanades, que arriben á suscitar una realitat de sensació i visió profondes. D'aquesta manera ell va seguint el moviment i agitació internes que li produeix l'emoçió i el sentiment de les coses ó idees que poesia; es perxó un artista que té l'intuició eucertadora de la forma sintética am que aquelles integralment han de concretarse.

Li he observat que alguns consonants, pocs maturats, no revelen gran espontaneitat emotiva; semblant que 'ls hagi deixat anar, no ripiosament, però si una mica forcejats. A m tot, en Massó es un dels pocs que qui, respecte a treballs cerebrals, practiquin gelació. Però no se 'l pot acusar de que faci exclusivament literatura, sino obra d' art i poesia sinceres.

CRÓNICA

Aos d'ahir en lo «Círculo Republicano Histórico» se celebrá una lluhida vetllada carnavalesca, en la qual hi prengueren part molts joves y la llorejada secció coral «Eco Republicano» que cantá ab lo gust y finació de sempre. Lo tenor senyor Borràs cantá companyat al piano pel senyor Camprubí unas coses satíricas de actualitat que sigueren molt aplaudidas.

Heusen auf uns mofra.

Segons diuen en Sagasta està molt atrafegat en consultar los caciques per fer l'encasillat.

Lo que es per aquest districte
ja pot dormir ben tranquil,
que 'ls traurém de las casillas
dels traspasos del carril.

Pel que avuy serveixen
tots los diputats
tanseval un guarda
com encasillat.

da en lluhernadora en ó quatre ciutats: vida de Ramas; vida de plasas de toros deu cops cada any; vida e cassinos y cafés dos cops cada dia.

En los plans de Castella no hi ha pagesías; á las
gesías nostras no hi ha diners. Lo jovent, sí 'n fuig,
o hi torna; los vells que hi han nascut s' hi quedan
erque sí, perque més enllá dels 50 anys creix l'amor
terriós; fins l'amor á la vinya morta per la filoxera;
ns l'amor si camp que ja no lleva potser de tant que
evava quan á la Espanya hi havia regions ab vida
ropia, potser perque, per no saber res, la generació
ctual no sab que á las terras no se 'ls ha de demanar
empre la mateixa mena de fruyt, potser perque las
untas de buyes y 'ls pares de mulas que sempre tenen
s castellans á la boca son pintats tan solzament á las
tampas de Sant Isidro, y, essent de paper, es natu-
al, no tenen forsa pera estripar la terra

No la tindria 'l regionalisme la forsa que cal per
ornar la vida á las regions massa perdudes. N'estich
esenganyat. Per aixó no soch mes que catalanista.
o més que aixó, que no es gayre. Tot l' esfors que
esde aquí hi fem, serà 'l que fa l' hisendat que ompla
bell-ull de vinya americana un terrer massa carre-
at de cals. Mentre les arrels son somas viuhen è
embla que viuhen los ceps novells; pero així que
infondeixen un xich ve la cloròssis, ve la mort, ve la
mina per l' atolondrat pagés que no sabia que las
plantas del seu só tenian de ser diferentas de las que
vehi plantava en terreno argilos. Als rasos del cer d'
Espanya un ni sap lo que 'ls convé. Ha fugit la vida
e la terra, ha fugit la aspiració del home. Què li con-
é a aquella pobre gent? Un cibader per ana'r á captar
ànimes niodes.

D'un succés que podria haver tingut funestes conseqüències dona compte la premsa de Barcelona en la següent forma:

«Ans d'ahir n'ha produït un tumult en la ilesia de Nostra Senyora de Betlém. Y

Mentre un dels Pares missioners pronunciava son sermó, algú estàpit—que no fou trobat—feu estellar algú misto explosiu, dels anomenats de Garibaldi, donant lloc a l'alarma que s'ha de suposar era que sembla haverse posat altra vegada de moda certes eugestions.

Hi hagué corredisses y desmeyas de senyoras—moltes buscaren refugi en la sagristia,—y l'orador sagrat hagué de baixar del púlpit sens acabar lo sermó.

En l'exterior de la ilesia se formaren grups ahont se comentava l'acte d'un modo ben poc falguer per son autor.»

Segons notícies en breu se remitirán 12.000 cartutxos Metser als destacaments del regiment de S. Quintín de guarnició a Manresa y Olot.

Mes valdría que hi enviesin 12.000 raciones que prou ho necessitan aquells pobres damnificats per los ultims temporals à Olot y per las funestes huelgas y falta de treball à Manresa.

Aquests governs no mes pensan en la mort en compte de pensar ab la vida.

A Viscaya, dos subjectes han fet una apostia, l'un sostinent que l'dia 20 del pròxim febrer s'haurá acabat la guerra de Cuba y s'haura cantat lo «Tedeum» à la Habana.

En això de cantar lo «Tedeum» potser que encerti, perquè també fa temps que s'cantà à Manila, pero en lo d'acabar la guerra ja pot dir que ha tirat los diners à l'aigua.

No sols manté la Diputació de Guipúzcoa sa prohibició sobre las corridas de bous que soLEN celebrar en algunes pobles en sas festas majors, sino que ha acordat dirigirse à las Diputacions de Bizkaya y Navarra interessantlos pera que estableixen igual prohibició.

Bé per la Diputació guipuzcoana.

Segons telegrafia de Madrid, se comenta molt lo propòsit del Gobern yankee de nombrar un plenipotenciari prop del «Gobern de la república cubana», donchs això equivaldría á una declaració manifesta d'hostilitat à Espanya.

Ja seria hora que d'un modo ó altre s'acabés la guerra cubana.

Ab motiu del sant del Rey s'acaba de der un decret d'indult. Dit decret diu així:

Primer. Rebaixar de la quarta part de la pena en las de reclusió temporal y presidi menor.

Segon. Rebaixar de la tercera part en las penas de confinament y reclusió especial.

Tercer. Rebaixar de la meitat de la pena en la de presidi correccional.

Quart. Indult total en las penas d'arrest major y menor.

S'exceptúan d'aquest indult los delictes de traició, «cochecho», prevaricació, lessa majestat, parricidi, assassinat, robo, y en general tots aquells que necessitin lo perdó de la part ofesa.

Sentim que l'indult general no abarqui los delictes cometidos per medi de la imprenta.

Lo recaudat shir per concepte de Consums en la Administració d'aquesta ciutat, puja à la cantitat de pessetes 977'66.

La ricà tela holanda de cotó LA DOLORES que ven PORTA à DEU PESSETAS la pessa de vint metres es tan ventajosa per sa calitat y preu que es impossible als ulls més experts distingirla de la holanda de fil.

Envio de mostres franch de port, à volta de correu.

Llansol Inglés.—Casa Porta.

Crónica teatral

L'hereu Jordi

Lo gros públich, l'aplaudi en mes de una escena y al acabament de tots los actes, y nosaltres més croniqueurs de la festa, com a tals també l'aplaudim.

Ah excepcionals condicions que en res afectan al autor y à la obra, se posa aquesta en escena: allunyats del teatre los assiduos concurrents en totes las temporades y ab totes las companyias, à qui hem d'atribuir condicions favorables pera apreciar lo mérit de las

obras, enoarque no sigui mes que per la experiençia adquirida durant suys y anys, faltava en lo públich que ans d'ahir omplia l'teatre, qui l'iniciés en las bellessas de l'obra y qui li indiqués lo que havia de deixarse en silenci.

Per altra part l'obra d'en Torras es tan diferente al gust y costums de la actual época, que res té d'extranyar que nostre públich no sabent cóm apreciar aquella *novetat antiga* se decentés per l'aplauso.

«L'hereu Jordi» avans de passar per nostre teatre la jutjaren los públichs y premsa de la veïnya ciutat y de Barcelona.

Ignero lo que d'ella pedia haver dit la premsa ja que 'm sembla que à son estreno me trobava fora de Catalunya; pero de segur que tots los critichs convinçrian en que un *Arciset* com l'hereu Jordi gayre bé se'n trobaria cap, ja que al sige de del progrés no's acontentan los fills de casas ab las soles nocions de la doctrina cristiana y molt menos s'hi acontenta llur familia.

Més deixant això de banda, de lo que potser no 'n tinga tota la culpa l'autor, molta part ne correspon à la actual societat que troba anticuat aquellas petrarials costums, l'obra té algunas escenes que agraden per lo passionals y es d'una estructura ben acabada, donchs lo desenllàs se preveu més per la antipatia que ns mereix l'hereu Sala, que no perque ho indiqui son desenrollo.

La execució gens bona que va obtenir, feu, al mateix temps, que quedassin bastant foscos molts passatges dignes d'aplauso.

Los personatges resultavan sense la vida ab que l'autor los concebi y fins nos sembla extrany que sortissin tan malament, donat que la companyia devia representar l'obra en presencia de son autor Dr. Pere A. Torres.

Es de suposar que parlén en conjunt, donchs hi hagué algun artista que en lo seu paper demostrà haver estudiat ab carinyo.

Ab «El señor Feuda», de Dicenta abir se despedí de nostre públich la companyia, sent de creure que l'teatre quedará tancat fins à la temporada de Cuarema.

GUILLERMO MONCADA.

SECCIÓ OFICIAL

SECRETARIA MUNICIPAL DE LA CIUTAT DE REUS

No haventse pogut fer entrega de las papeletas de citació pera la rectificació del Allistament de quintas d'aquest any, s'encarrega als minyons, à sos pares, curadors ó encarregats de Bonaventura Bertrán Gispert fill de Salvador y Marina, y de Joseph Fort Pamies fill de Joseph y Tecla se presentin en aquesta Secretaria Municipal à fi de evitarlos hi los perjudicis à que hi hagués lloc.

Reus 24 de Janer de 1894.—Lo Secretari, Joseph Montagut.

Registre civil

dels dies 22 y 23 de Janer de 1894

Naixements

Anton Rosas Estevez, de Joan y Antonia.—Mario Fusté Gras, de Joan y Josepha.

Matrimonis

Pere Ribes Torrabadell, ab Teresa Balaná Torrabadell.—Tomás Roig Salvat, ab Carme Cervera Saludes.

Defuncions

Josepha Arná Casals, 61 anys, Camí de Valls, 38.—Maria Borrás Mamilla, 78 anys, Sardà 9.—Rose Espugues Freixa, 46 anys, Joan Martell, 6.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d'Avinyó.—La Conversió de Sant Pau.

Sant de demà.—Sant Pòlicarpo.

SECCIÓ COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 22

De Hamburg y esc. en 29 dies v. «Pizarro», de 77 ts. ab efectes, consignat als Srs. Mac-Andrews y C.

De Gètze en 18 horas v. «Isleño», de 314 ts. ab boixos buixos, consignat als Srs. Sanromà y fill.

De Bilbao y esc. en 22 dies v. «Cabo Toros», de 997 ts. ab efectes consignat à D. Marián Peres.

De Barcelona y esc. en 26 dies v. «Ibarra núm. 4», de 1.675 ts. ab tranzit, consignat à D. Antoni Mariné.

Despatxadas

Pera Londres y esc. v. anglès «Ardle», ab efectes.

Pera Marsella y esc. v. «Cabo Totosa», ab carga general.

Pera Rouen y esc. v. «Ibarra núm. 4», ab vi.

Y 1.675 ts. (consignat à D. Antoni Mariné).

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona à les 4 de la tarda d'ahir:

Interior	64'97	Filipinas
Exterior	80'87	Aduanas
Amortisable	77'25	Cubas 1886
Fransas	15'65	Cubas 1890
Norts		Obs. 600 Fransa 71'
Exterior París	60'81	Obs. 300 Obs. 300

GIROS

París 33'50 Londres 33'65

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda el comptiat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLS I DI REUS

Cotisacions realitzades en lo dia d'ahir à Barcelona acilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'90	Fransas	16'76
Exterior	80'6	Cubas vellias	93'37
Colonial	91'42	Cubas novas	16'98
Norts	22'	Aduanas	97'22
Obligacions Ali.	29'37	Obli. 3 al 100 Fransa	37'75

Exterior	80'87	Norts	16'65
GIROS	33'65	Londres	33'65

Paris 33'65 Londres 33'65

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda el comptiat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

16'65

PARIS	16'65	Londres	16'65
GIROS	33'65	Londres	33'65

Paris 33'65 Londres 33'65

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

16'65

VALORS LOCALS	DINER PAPER.	OPERA.
ACCIONS	010	010

Gas Reusense.

Industrial Harinera.

Banch de Reus.

Manufactura de Algodon.

C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.

Societat Hidrofòrica.

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

135 150

